

RÅDETS DIREKTIV 96/61/EG

av den 24 september 1996

om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Målen och principerna för gemenskapens miljöpolitik, såsom de fastställs i artikel 130r i fördraget består bland annat i att förebygga, begränsa och, i möjligaste mån, eliminera föroreningar, genom att företrädesvis hejda dem vid källan samt säkerställa ett varsamt utnyttjande av naturresurserna i enlighet med principen att förorenaren skall betala och principen om förebyggande åtgärder mot föroreningar.
2. I det femte handlingsprogrammet för miljön, vars allmänna riktlinjer godkänkts av rådet och företrädare för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, i deras resolution av den 1 februari 1993 om ett gemenskapsprogram för politik och åtgärder rörande miljön och hållbar utveckling⁽⁴⁾, prioriteras samordnade åtgärder för att minska föroreningar eftersom detta påskyndar utvecklingen mot en mera varaktig jämvikt mellan å ena sidan mänsklig verksamhet och social och ekonomisk utveckling, och å andra sidan naturresurserna och naturens möjligheter att återbildas.
3. Förverkligandet av ett samordnat synsätt för att begränsa föroreningar kräver insatser på gemenskapsnivå för att ändra och komplettera den befintliga gemenskapslagstiftningen om förebyggande och begränsning av föroreningar från industrianläggningar.
4. Genom rådets direktiv 84/360/EEG av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar⁽⁵⁾, infördes ett allmänt krav på förhandstillstånd för drift eller väsentliga ändringar av industrianläggningar som kan orsaka luftföroreningar.
5. Genom rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö⁽⁶⁾, infördes krav på tillstånd för utsläpp av sådana ämnen.
6. Trots att det finns gemenskapslagstiftning om bekämpning av luftföroreningar och om förebyggande eller minimering av utsläpp av farliga ämnen i vattenmiljön finns det ingen motsvarande gemenskapslagstiftning för att förebygga eller minska utsläppen i marken.
7. Skilda tillvägagångssätt för att begränsa utsläppen till luft, vatten eller mark kan komma att gynna överföring av föroreningar mellan dessa olika miljöer i stället för att skydda miljön som helhet.
8. Syftet med samordnade åtgärder för att begränsa föroreningarna är att, under beaktande av avfallshanteringen, överallt där detta är möjligt förebygga utsläppen i luft, vatten och mark och att, om detta visar sig vara omöjligt, minimera föroreningarna för att kunna uppnå en hög skyddsnivå för miljön som helhet.
9. Genom detta direktiv upprättas en allmän ram med principer för samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar. Det innehåller de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av de samordnade åtgärderna för att förebygga och begränsa föroreningar i avsikt att uppnå en hög skyddsnivå för miljön i dess helhet. Principen om en hållbar utveckling främjas av ett samordnat tillvägagångssätt för att begränsa föroreningarna.
10. Detta direktiv skall tillämpas utan att det påverkar rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽⁷⁾. När information som erhållits och slutsatser som dragits till följd av tillämpningen av det direktivet skall beaktas vid tillståndsgivningen, påverkar det här direktivet inte genomförandet av direktiv 85/337/EEG.

⁽¹⁾ EGT nr C 311, 17.11.1993, s. 6 och EGT nr C 165, 1.7.1995, s. 9.

⁽²⁾ EGT nr C 195, 18.7.1995, s. 54.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14.12.1994 (EGT nr C 18, 23.1.1995, s. 96), rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 november 1995 (EGT nr C 87, 25.3.1996, s. 8) och Europaparlamentets beslut av den 22 maj 1996 (EGT nr C 166, 10.6.1996).

⁽⁴⁾ EGT nr C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 188, 16.7.1984, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁶⁾ EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG.

⁽⁷⁾ EGT nr L 175, 5.7.1985, s. 40.

11. Nödvändiga åtgärder bör vidtas av medlemsstaterna för att säkerställa att verksamhetsutövaren följer de allmänna principerna i vissa grundläggande krav. Det är härvid tillräckligt att de behöriga myndigheterna beaktar dessa allmänna principer när de fastställer villkoren för tillstånd.
12. De bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv bör tillämpas på befintliga anläggningar antingen inom en fastställd tidsfrist för vissa av bestämmelserna eller för dagen för ikraftträdandet av detta direktiv.
13. För att kunna angripa föroreningsproblemen på ett mer effektivt och lönsamt sätt bör verksamhetsutövarna ta hänsyn till miljöaspekterna. Innan tillstånd beviljas skall den eller de behöriga myndigheterna underrättas om de miljöhänsyn som tas, så att myndigheten/-erna kan kontrollera att alla lämpliga åtgärder för att förebygga eller begränsa föroreningarna har vidtagits. Om förfarandena för tillståndsansökningar är mycket olika kan detta leda till att nivån på miljöskyddet och nivån på allmänhetens medvetenhet skiljer sig åt. Följaktligen bör tillståndsansökningar som grunder sig på det här direktivet åtminstone innehålla ett visst minimum av uppgifter.
14. En adekvat samordning av förfaranden och tillståndsvillkor mellan de behöriga myndigheterna gör det möjligt att uppnå högsta möjliga skyddsnivå för miljön som helhet.
15. Den behöriga myndigheten eller de behöriga myndigheterna skall meddela eller ändra ett tillstånd om samordnade åtgärder för miljöskydd av luft, vatten och mark har vidtagits.
16. Tillståndet skall omfatta alla nödvändiga åtgärder för att villkoren i tillståndet skall kunna uppfyllas så att en hög skyddsnivå uppnås för miljön som helhet. Dessa åtgärder kan också, utan att det påverkar tillståndsförfarandet, bli föremål för allmänna tvingande föreskrifter.
17. Utsläppsgrensvärden för parametrar eller motsvarande tekniska åtgärder skall grundas på bästa tillgängliga teknik, utan att användningen av en specifik teknik eller teknologi föreskrivs, och hänsyn bör tas till tekniska kännetecken för den berörda anläggningen, dess geografiska belägenhet och de lokala miljöförhållandena. Tillståndsvillkoren skall under alla omständigheter innehålla bestämmelser om begränsning av långväga eller gränsöverskridande föroreningar och säkerställa en hög skyddsnivå för miljön som helhet.
18. Det ankommer på medlemsstaterna att, i den mån det behövs, bestämma hur hänsyn skall kunna tas till tekniska kännetecken för anläggningen i fråga, dess geografiska belägenhet och de lokala miljöförhållandena.
19. När en miljökvalitets norm nödvändiggör strängare villkor än dem som kan uppnås genom användning av den bästa tillgängliga tekniken, bör bl.a. ytterligare villkor läggas till tillståndet utan att detta påverkar andra åtgärder som kan ha vidtagits för att uppfylla miljökvalitetsnormerna.
20. Eftersom den bästa tillgängliga tekniken med nödvändighet kommer att utvecklas med tiden, särskilt på grund av den tekniska utvecklingen, bör de behöriga myndigheterna följa eller hålla sig underrättade om dess framsteg.
21. Förändringar i en anläggning kan medföra föroreningar. Följaktligen är det nödvändigt att meddela den behöriga myndigheten före varje förändring som kan påverka miljön. En väsentlig förändring i driften bör underkastas ett förhandstillstånd i enlighet med detta direktiv.
22. Tillståndsvillkoren bör regelbundet göras till föremål för en förnyad bedömning och, om nödvändigt, uppdateras. Under vissa omständigheter bör de i alla händelser göras till föremål för en förnyad bedömning.
23. För att allmänhet skall kunna få information om driften vid anläggningarna och dessas eventuella miljöpåverkan och för att säkerställa insynen i tillståndsförfarandena i hela gemenskapen, bör information som rör tillståndsansökningar rörande nya anläggningar eller betydande ändringar samt tillstånden i sig, uppdateringar av dessa och därmed sammanhängande mätresultat vara tillgängliga för allmänheten.
24. Upprättandet av en förteckning över huvudsakliga utsläpp och deras källor kan anses som ett viktigt instrument som bl.a. möjliggör en jämförelse av förorenande verksamheter inom gemenskapen. En sådan förteckning kommer att upprättas av kommissionen med bistånd av en föreskrivande kommitté.

25. Framsteg och informationsutbyte på gemenskapsnivå såvitt avser bästa tillgängliga teknik kommer att göra det möjligt att minska obalansen på det tekniska området inom gemenskapen och främja spridningen på global nivå av de gränsvärden och de tekniker som används inom gemenskapen och kommer också att hjälpa medlemsstaterna att genomföra detta direktiv på ett effektivt sätt.
26. Rapporter om genomförandet och effektiviteten av detta direktiv bör utarbetas regelbundet.
27. Direktivet avser anläggningar och ämnen vilka utgör en betydande risk för föroreningar och därmed också för föroreningar över gränserna. Samråd över gränserna bör organiseras rörande tillståndsansökningar för nya anläggningar eller för väsentliga ändringar av anläggningarna som kan medföra den negativ och betydande miljöpåverkan. Ansökningar rörande sådana förslag eller väsentliga ändringar skall vara tillgängliga för allmänheten i den medlemstat som sannolikt berörs av dem.
28. Ett behov av åtgärder för att fastställa utsläppsgränsvärden för vissa kategorier av anläggningar och förorenande ämnen som avses i detta direktiv kan uppstå på gemenskapsnivå. Rådet skall i enlighet med fördragets bestämmelser fastställa dessa utsläppsgränsvärden.
29. Tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv inverkar inte på tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Detta direktiv syftar till att genom samordnade åtgärder förebygga och minska föroreningar som härrör från de verksamheter som anges i bilaga I. Det innehåller bestämmelser som syftar till att undvika och, när detta visar sig vara omöjligt, minska utsläppen till luft, vatten och mark från dessa verksamheter, inbegripet åtgärder som gäller avfall, så att en hög skyddsnivå kan uppnås för miljön som helhet, utan att detta påverkar tillämpning av bestämmelserna i direktiv 85/337/EEG och andra gemenskapsbestämmelser i ämnet.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *ämne*: varje kemiskt ämne och dess föreningar, med undantag för radioaktiva ämnen enligt direktiv 80/

836/Euratom⁽¹⁾ och genetiskt modifierade organismer enligt direktiv 90/219/EEG⁽²⁾ samt 90/220/EEG⁽³⁾.

2. *förorening*: direkt eller indirekt överföring genom mänsklig verksamhet av ämnen, vibrationer, värme eller buller till luft, vatten eller mark, som kan skada människors hälsa eller kvaliteten på miljön, medföra försämring av materiell egendom, medföra försämring av eller hindra möjligheterna att dra nytta av de fördelar naturen erbjuder eller annan legitim användning av miljön.
3. *anläggning*: en fast, teknisk enhet där en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I bedrivs, liksom all annan därmed förknippad verksamhet som tekniskt sett är knuten till de verksamheter som bedrivs på platsen och som kan påverka utsläpp och föroreningar.
4. *befintlig anläggning*: en anläggning i drift eller, inom ramen för den lagstiftning som gäller innan detta direktiv börjar tillämpas, en anläggning för vilken tillstånd har beviljats eller för vilken en behörig myndighets uppfattning, komplett tillståndsansökan har ingivits, under förutsättning att anläggningen är satt i drift senast ett år efter den dag då detta direktiv börjar tillämpas.
5. *utsläpp*: direkt eller indirekt utsläpp, från punktkällor eller diffusa källor inom anläggningen, av ämnen, vibrationer, värme eller buller i luft, vatten eller mark.
6. *utsläppsgränsvärde*: den mängd, uttryckt med särskilda parametrar, eller den koncentration av och/eller nivå på ett utsläpp, som inte får överskridas under en given tidsperiod eller flera givna tidsperioder. Utsläppsgränsvärden kan också bestämmas för vissa grupper eller kategorier av ämnen, särskilt de som avses i bilaga III.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/836/Euratom av den 15 juli 1980 om ändring av direktiv om fastställande av de grundläggande normerna för befolkningen och arbetstagarnas hälsoskydd mot de faror som uppstår på grund av joniserande strålning (EGT nr L 246, 17.9.1980, s. 1). Direktivet ändrat genom direktiv 87/467/EEG (EGT nr L 265, 5.10.1984, s. 4).

⁽²⁾ Rådets direktiv 90/219/EEG av den 23 april 1990 om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer (EGT nr L 117, 8.5.1990, s. 1). Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 94/51/EG (EGT nr L 287, 18.11.1994, s. 2).

⁽³⁾ Rådets direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön (EGT nr L 117, 8.5.1990, s. 15). Direktivet ändrat genom direktiv 94/151/EG (EGT nr L 103, 22.4.1994, s. 20).

Utsläppsgränsvärdena för ämnen gäller normalt den punkt där utsläppet lämnar anläggningen, och en eventuell utspädning skall inte beaktas vid fastställandet av gränsvärdena. För indirekta utsläpp till vatten kan resultatet av rening i ett reningsverk beaktas när anläggningens utsläppsgränsvärden fastställs, under förutsättning att en likvärdig nivå garanteras för miljöskyddet i dess helhet och att detta inte leder till en högre föroreningsbelastning på miljön, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 76/464/EEG och genomförandedirektiven till det direktivet.

7. *miljökvalitetsnorm*: ett antal krav som skall vara uppfyllda vid en viss tidpunkt för en given miljö eller en särskild del av denna miljö, enligt vad som anges i gemenskapslagstiftningen.
8. *behörig myndighet*: den eller de myndigheter eller organ som enligt medlemsstaternas lagstiftning har ansvaret för att fullgöra de uppgifter som följer av detta direktiv.
9. *tillstånd*: ett eller flera skriftliga beslut eller en del härav, varigenom tillstånd meddelas att driva en anläggning eller delar därav på vissa villkor som säkerställer att anläggningen uppfyller kraven i detta direktiv. Ett tillstånd kan gälla för en eller flera anläggningar eller delar därav som är belägna på samma plats och drivs av samma verksamhetsutövare.
10. a) *ändring av verksamheten*: en ändring av en anläggnings art eller funktion, eller en utvidgning av anläggningen som kan få konsekvenser för miljön.
- b) *väsentlig ändring*: en ändring av verksamheten som enligt den behöriga myndigheten kan påverka människor eller miljö negativt och i betydande mån.
11. *bästa tillgängliga teknik*: det effektivaste och mest avancerade stadium vad gäller utvecklingen av verksamheten och tillverkningsmetoderna som anger en given tekniks praktiska lämplighet för att i princip utgöra grunden för utsläppsgränsvärden och som har till syfte att hindra och, när detta inte är möjligt, generellt minska utsläpp och påverkan på miljön som helhet. Med

— *teknik* avses både använd teknik och det sätt på vilket anläggningen utformas, uppförs, underhålls, drivs och avvecklas,

— *tillgänglig* avses att tekniken skall ha utvecklats i sådan utsträckning att den kan tillämpas inom den berörda industribranschen på ett ekonomiskt

och tekniskt genomförbart sätt och med beaktande av kostnader och nytta, oavsett om tekniken tillämpas eller produceras inom den berörda medlemsstaten, förutsatt att den berörda verksamhetsutövaren på rimliga villkor kan få tillgång till den,

— *bästa* avses den teknik som är mest effektiv för att uppnå en hög allmän skydds nivå för miljön som helhet.

När vad som är bästa tillgängliga teknik skall fastställas bör punkterna i bilaga IV särskilt beaktas.

12. *verksamhetsutövare*: varje fysisk eller juridisk person som driver eller innehar en anläggning eller, om det finns bestämmelser om detta i den nationella lagstiftningen, varje person som har givits rätten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på anläggningens tekniska funktionsätt.

Artikel 3

Allmänna principer för verksamhetsutövarens grundläggande skyldigheter

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att de behöriga myndigheterna skall kunna säkerställa att anläggningen drivs på sådant sätt att

- a) alla lämpliga förebyggande åtgärder vidtas för att undvika föroreningar, särskilt genom att bästa tillgängliga teknik används,
- b) ingen betydande förorening förorsakas,
- c) uppkomst av avfall undviks i enlighet med rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁽¹⁾. I annat fall skall avfallet återtas eller, när detta inte är tekniskt och ekonomiskt möjligt, bortscaffas så att påverkan på miljön undviks eller minskas,
- d) energianvändningen är effektiv,
- e) nödvändiga åtgärder vidtas för att förebygga olyckor och begränsa dessas följder,
- f) nödvändiga åtgärder vidtas när verksamheten definitivt upphör, för att undvika alla föroreningsrisker och för att återställa platsen i ett tillfredsställande skick.

För att följa denna artikel är det tillräckligt att medlemsstaterna försäkras om att de behöriga myndigheterna när de fastställer tillståndsvillkoren beaktar de allmänna principer, som uppställs i denna artikel.

⁽¹⁾ EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48).

*Artikel 4***Tillstånd för nya anläggningar**

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att inga nya anläggningar drivs utan tillstånd enligt detta direktiv, dock utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna om undantag i rådets direktiv 88/609/EEG av den 24 november 1988 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (¹).

*Artikel 5***Villkor för tillstånd för befintliga anläggningar**

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna med hjälp av tillstånd i överensstämmelse med artiklarna 6 och 8 eller på lämpligt sätt genom en förnyad bedömning av villkoren och, i förekommande fall, genom en uppdatering av villkoren, övervakar att befintliga anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i artiklarna 3, 7, 9, 10, 13 och 14 första och andra strecksatserna samt artikel 15.2 senast åtta år efter dagen för genomförande av detta direktiv, om inte annat följer av andra särskilda gemenskapsbestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 1, 2, 11, 12 och 14 tredje strecksatsen, artikel 15.1, 15.3 och 15.4, artiklarna 16, 17 och 18.2 på befintliga anläggningar från och med dagen för genomförandet av detta direktiv.

*Artikel 6***Ansökan om tillstånd**

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en tillståndsansökan som lämnas till den behöriga myndigheten, innehåller uppgifter om

- anläggningen och verksamheterna där,
- råvaror, och övriga insatsvaror, andra ämnen samt den energi som används eller genereras i anläggningen,
- anläggningens utsläppskällor,
- förhållandena på platsen,
- art och mängd av varje utsläpp till olika delar av miljön som kan förutses från anläggningen samt en redogörelse för betydande effekter på miljön som utsläppen kan orsaka,
- den teknik som föreslås och övriga metoder för att förebygga utsläpp från anläggningen eller, om detta inte är möjligt, för att minska utsläppen,

- åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall som anläggningen ger upphov till, om det behövs,
- andra åtgärder för att följa de allmänna principer för verksamhetsutövarens grundläggande skyldigheter som avses i artikel 3,
- planerade åtgärder för att övervaka utsläpp i miljön.

Tillståndsansökan skall även omfatta en icke-teknisk sammanfattning av uppgifterna i strecksatserna ovan.

2. Om uppgifter som lämnats enligt kraven i direktiv 85/337/EEG, eller en säkerhetsrapport som utarbetats enligt rådets direktiv 82/501/EEG av den 24 juni 1982 om risker för storolyckor i vissa industriella verksamheter (²) eller andra upplysningar som har lämnats på grund av annan lagstiftning gör det möjligt att uppfylla något av kraven i denna artikel, får dessa upplysningar ingå i tillståndsansökan eller bifogas den.

*Artikel 7***Samordnat förfaringsätt vid meddelande av tillstånd**

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att prövningsförfarandet och tillståndsvillkoren skall vara fullständigt samordnade när flera behöriga myndigheter medverkar, för att hos alla myndigheter som är behöriga i samband med förfarandet säkerställa effektiviteten i det samordnade förfaringsättet.

*Artikel 8***Beslut**

Utan att det påverkar andra krav på grund av nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser, skall den behöriga myndigheten meddela tillstånd med villkor som säkerställer att anläggningen uppfyller de krav som ställs i detta direktiv, eller i annat fall avslå ansökan.

Alla tillstånd som meddelas eller ändras skall innehålla uppgifter om åtgärder för skydd av luft, vatten och mark som avses i detta direktiv.

*Artikel 9***Villkor för tillstånd**

1. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att tillståndet omfattar alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla de krav för tillstånd som avses i artiklarna 3 och 10, för att kunna säkerställa skydd av luft, vatten och mark och således uppnå en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

(¹) EGT nr L 336, 7.12.1988, s. 1 Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/656/EEG (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 59).

(²) EGT nr L 230, 5.8.1982, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48).

2. När det gäller en ny anläggning eller en väsentlig förändring på vilken artikel 4 i direktiv 85/337/EEG är tillämplig, skall alla relevanta uppgifter som kommit in eller slutsatser som dragits till följd av tillämpning av artiklarna 5–7 i det direktivet beaktas när tillstånd meddelas.

3. Tillståndet skall omfatta utsläppsgränsvärden för förorenande ämnen, i synnerhet de som anges i bilaga III, som den berörda anläggningen med hänsyn till deras beskaffenhet och förmåga att överföra föroreningar från ett element till ett annat (vatten, luft och mark) kan antas släppa ut i betydande mängder. Tillståndet skall vid behov innehålla lämpliga föreskrifter som säkerställer skydd av mark och grundvatten samt åtgärder för hanteringen av avfall som uppkommer vid anläggningen. Gränsvärdena kan vid behov kompletteras eller ersättas av likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder.

För anläggningar enligt 6.6 i bilaga I skall vid fastställande av utsläppsgränsvärden enligt den här punkten också beaktas de praktiska förutsättningar som gäller dessa kategorier av anläggningar.

4. Utan att det påverkar artikel 10 skall de utsläppsgränsvärden och likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som avses i punkt 3 bygga på bästa tillgängliga teknik, utan att användning av en specifik teknik eller teknologi föreskrivs, och fastställas med hänsyn till den aktuella anläggningens tekniska egenskaper och geografiska belägenhet samt de lokala miljöförhållandena. I samtliga fall skall tillståndsvillkoren innehålla bestämmelser som syftar till att minimera långväga eller gränsöverskridande föroreningar och säkra en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

5. Tillståndet skall innehålla lämpliga krav för utsläppskontroll med angivande av mätmetod, mätfrekvens och utvärderingsmetod samt omfatta en skyldighet att till den behöriga myndigheten lämna de uppgifter som är nödvändiga för att kontrollera att villkoren i tillståndet iaktas.

För de anläggningar som avses i 6.6 i bilaga I kan de åtgärder som avses i den här punkten göras med beaktande av kostnad och nytta.

6. Tillståndet skall innehålla krav på åtgärder som rör andra förhållanden än dem som gäller vid normal drift. Därför skall, om det finns risk för miljöpåverkan, hänsyn på lämpligt sätt tas till igångsättande, läckor, störningar i driften, tillfälliga avbrott och den slutliga nedläggningen av verksamheten.

Tillståndet kan också innehålla tillfälliga undantag från kraven enligt punkt 4, om en återställningsplan som den

behöriga myndigheten godkänt säkerställer att kraven uppfylls inom sex månader och om projektet leder till minskade föroreningar.

7. Tillståndet får, i den mån medlemsstaten eller den behöriga myndigheten finner det lämpligt, innehålla andra villkor som är motiverade med hänsyn till detta direktivs syfte.

8. Utan att det påverkar skyldigheten att genomföra ett tillståndsförfarande i enlighet med detta direktiv får medlemsstaterna fastställa särskilda skyldigheter för vissa kategorier av anläggningar i form av generella, bindande föreskrifter istället för i tillståndsvillkoren, förutsatt att ett samordnat förfarande och en motsvarande hög skyddsnivå för miljön som helhet säkerställs.

Artikel 10

Bästa tillgängliga teknik och miljö kvalitetsnormer

Om en miljö kvalitetsnorm ställer högre krav än vad som kan uppnås genom användning av bästa tillgängliga teknik skall ytterligare åtgärder särskilt föreskrivas i tillståndet, utan att detta påverkar vidtagandet av andra åtgärder som kan behövas för att iaktta miljö kvalitetsnormerna.

Artikel 11

Utvecklingen av bästa tillgängliga teknik

Medlemsländerna skall övervaka att den behöriga myndigheten följer eller hålls underrättad om utvecklingen av bästa tillgängliga teknik.

Artikel 12

Verksamhetsutövarens ändring av verksamheten

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att verksamhetsutövaren underrättar de behöriga myndigheterna om alla planerade ändringar i verksamheten enligt definitionen i artikel 2.10 a. I förekommande fall skall de behöriga myndigheterna uppdatera tillståndet eller villkoren i detta.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att ingen väsentlig förändring av verksamheten vid anläggningen som enligt artikel 2.10 b planeras av verksamhetsutövaren genomförs utan att tillstånd beviljats i enlighet med detta direktiv. Ansökan om tillstånd och de behöriga myndigheternas beslut skall avse de delar av anläggningen och de uppgifter som räknas upp i artikel 6 och som kan komma att beröras av ändringarna. Relevanta bestämmelser i artiklarna 3, 6–10 samt 15.1, 15.2 och 15.4 skall också tillämpas.

*Artikel 13***Den behöriga myndighetens förnyade bedömning och uppdatering av villkoren i tillstånd**

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna regelbundet gör en förnyad bedömning av, och, om nödvändigt, uppdaterar villkoren i tillståndet.
2. En förnyad bedömning skall alltid göras om
 - anläggningen orsakar förorening av sådan betydelse att nya eller reviderade utsläppsgränsvärden behöver införas i tillståndet,
 - väsentliga ändringar av bästa tillgängliga teknik möjliggör en betydande minskning av utsläppen utan att detta medför oskäliga kostnader,
 - driftssäkerheten hos processen eller verksamheten nödvändiggör att annan teknik används, och
 - nya bestämmelser i nationell lagstiftning eller i gemenskapslagstiftningen kräver det.

*Artikel 14***Iakttagande av villkor i tillstånd**

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

- villkoren i tillståndet iakttas av verksamhetsutövaren vid driften av anläggningen,
- verksamhetsutövaren regelbundet underrättar den behöriga myndigheten om resultaten av utsläppskontrollen och snarast möjligt underrättar myndigheten om tillbud eller olycka som påverkar miljön i betydande grad,
- verksamhetsutövarna ger de behöriga myndigheternas företrädare allt nödvändigt bistånd så att de kan utföra inspektioner vid anläggningen, ta prover och samla in all nödvändig information för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv.

*Artikel 15***Tillgång till information och allmänhetens deltagande i tillståndsförfarandet**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation⁽¹⁾, skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tillståndsansökningar för nya anläggningar eller väsentliga förändringar under lämplig tid hålls tillgängliga för allmänheten, så att allmänheten kan yttra sig innan den behöriga myndigheten fattar sitt beslut.

⁽¹⁾ EGT nr L 158, 23.6.1990, s. 56.

Detta beslut, som skall innehålla minst en kopia av tillståndet samt av varje senare uppdatering, skall också göras tillgängligt för allmänheten.

2. De resultat av utsläppskontrollen som fordras enligt de villkor för tillstånd som avses i artikel 8 och som den behöriga myndigheten förfogar över, skall också göras tillgängliga för allmänheten.

3. Kommissionen skall vart tredje år på grundval av uppgifter som lämnas av medlemsstaterna offentliggöra en förteckning över huvudsakliga utsläpp och källorna till dessa. Kommissionen skall fastställa formen och vilka uppgifter som behövs för att upplysningarna skall kunna överlämnas i överensstämmelse med förfarandet i artikel 19 i detta direktiv.

Kommissionen får även enligt samma förfarande föreslå nödvändiga åtgärder för att säkerställa att uppgifterna om utsläpp i förteckningen som avses i punkt 1 och uppgifter i andra register och informationskällor om utsläpp är inbördes jämförbara och kompletterar varandra.

4. Punkt 1–3 skall tillämpas med de begränsningar som fastställs i artikel 3.2 och 3.3 i direktiv 90/313/EEG.

*Artikel 16***Utbyte av information**

1. För att få till stånd ett informationsutbyte skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att vart tredje år, och första gången inom 18 månader från den dag då detta direktiv börjar tillämpas, till kommissionen överlämna representativa uppgifter om tillgängliga gränsvärden för de kategorier av verksamheter som anges i bilaga I och, i förekommande fall, den bästa tillgängliga teknik som ligger till grund för dessa värden, särskilt i enlighet med artikel 9. Vid senare rapporteringstillfällen skall uppgifterna kompletteras i enlighet med de förfaranden som anges i tredje stycket i denna artikel.

2. Kommissionen skall organisera informationsutbytet mellan medlemsstaterna och de berörda industrierna om bästa tillgängliga teknik, om därmed sammanhängande föreskrifter om utsläppskontroll och om utvecklingen i dessa båda hänseenden. Kommissionen skall vart tredje år offentliggöra resultaten av informationsutbytet.

3. Rapporter om genomförandet av detta direktiv och dess effektivitet jämfört med andra av gemenskapens styrmedel för miljöskydd skall utarbetas i enlighet med artiklarna 5 och 6 i direktiv 91/692/EEG. Den första rapporten skall omfatta treårsperioden efter det datum för genomförande som avses i artikel 21 i detta direktiv. Kommissionen skall överlämna rapporten till rådet samt vid behov föreslå åtgärder.

4. Medlemsstaterna skall upprätta eller utse den eller de myndigheter som skall ansvara för informationsutbytet i enlighet med punkt 1–3 och underrätta kommissionen om detta.

*Artikel 17***Gränsöverskridande verkningar**

1. Om en medlemsstat konstaterar att driften av en anläggning kan få en betydande, negativ påverkan på miljön i en annan medlemsstat, eller om en medlemsstat som kan komma att påverkas i betydande omfattning begär detta, skall den medlemsstat inom vilkens område ansökan om tillstånd enligt artikel 4 eller artikel 12.2 lämnades in, överlämna de uppgifter som kommit in enligt artikel 6, till den andra medlemsstaten samtidigt som den ställer dessa till förfogande för allmänheten på dess område. Dessa uppgifter utgör grunden för nödvändigt samråd inom ramen för de bilaterala relationerna mellan de två medlemsstaterna enligt principen om ömsedighet och lika behandling.

2. Inom ramen för sina bilaterala relationer skall medlemsstaterna se till att ansökningarna i de fall som anges i punkt 1 också hålls tillgängliga för allmänheten i den medlemsstat som kan komma att beröras, så att denna kan ta ställning i detta hänseende innan den behöriga myndigheten fattar sitt beslut.

*Artikel 18***Gemenskapens utsläppsgränsvärden**

1. Rådet skall på förslag av kommissionen, i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i fördraget, fastställa utsläppsgränsvärden för de kategorier av anläggningar som avses i bilaga I med undantag av de avfallsdeponier som avses i kategorierna 5.1 och 5.4 i den bilagan, och för de förorenande ämnen som avses i bilaga III, för vilka behovet av insatser på gemenskapsnivå har fastställts, särskilt på grundval av det informationsutbyte som avses i artikel 16.

2. I avsaknad av utsläppsgränsvärden på gemenskapsnivå som fastställs i enlighet med detta direktiv, skall relevanta utsläppsgränsvärden enligt de direktiv som nämns i bilaga II och i andra gemenskapsregler tillämpas på de anläggningar som anges i bilaga I som miniminivåer för utsläppsgränsvärden enligt detta direktiv.

För de avfallsdeponier som avses i artikel 5.1 och 5.4 i bilaga I skall de tillämpliga tekniska föreskrifterna fastställas med iakttagande av rådets direktiv 96/61/EG av den om deponering av avfall.

*Artikel 19***Kommittéförfarandet enligt artikel 15.3**

Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över försla-

get inom det tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut vid utgången av en period på tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

*Artikel 20***Övergångsbestämmelser**

1. Bestämmelserna i direktiv 84/360/EEG och i artiklarna 3 och 5, 6.3 och 7.2 i direktiv 76/464/EEG samt tillämpliga bestämmelser om tillståndsförfaranden i de direktiv som anges i bilaga II skall, utan att det påverkar de undantag som föreskrivs i direktiv 88/609/EEG, tillämpas på befintliga anläggningar för de verksamheter som avses i bilaga I till dess att de nödvändiga åtgärder som avses i artikel 5 i detta direktiv har vidtagits av de behöriga myndigheterna.

2. Relevanta bestämmelser om tillstånd i de direktiv som anges i föregående punkt 1 skall upphöra att tillämpas på nya anläggningar för de verksamheter som avses i bilaga I från och med den dag som detta direktiv börjar tillämpas.

3. Direktiv 84/360/EEG skall upphöra att gälla elva år efter det här direktivets ikraftträdande.

Så snart som de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 4, 5 eller 12 har vidtagits för en anläggning, skall det undantag som föreskrivs i artikel 6.3 i direktiv 76/464/EEG inte längre gälla för de anläggningar som avses i detta direktiv.

Rådet skall, på förslag av kommissionen, vid behov ändra relevanta bestämmelser i de direktiv som anges i bilaga II för att anpassa dem till kraven i detta direktiv före det datum för upphävande av direktiv 84/360/EEG som avses i första stycket.

*Artikel 21***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall anta de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att kunna följa detta direktiv senast tre år efter det att det har offentliggjorts. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningarna skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de väsentliga bestämmelser i nationell lagstift-

ning som de antar på det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 22

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts.

Artikel 23

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 september 1996.

På rådets vägnar

E. FITZGERALD

Ordförande

BILAGA I

KATEGORIER AV INDUSTRIELL VERKSAMHET

1. Anläggningar eller delar av anläggningar som används för forskning, utveckling och experiment med nya produkter och processer omfattas inte av detta direktiv.
2. Nedanstående tröskelvärden hänför sig vanligen till produktionskapacitet eller avkastning. Om samma näringsidkare bedriver flera slag av verksamhet som omfattas av samma rubrik i en och samma anläggning eller på en och samma plats, adderas produktionskapaciteten för dessa slag av verksamhet.

1. Industrier inom energisektorn

- 1.1 Förbränningsanläggningar med installerad tillförd effekt av mer än 50 MW ⁽¹⁾.
- 1.2 Olje- och gasraffinaderier.
- 1.3 Koksverk.
- 1.4 Anläggningar för överföring av kol till gas- och vätskeformiga produkter.

2. Produktion och omvandling av metaller

- 2.1 Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet svavelhaltig malm.
- 2.2 Anläggningar för produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme.
- 2.3 Anläggningar för behandling av järnbaserade metaller
 - a) genom varmvalsning med en kapacitet som överstiger 20 bruttoton stål per timme,
 - b) genom hammarsmide där slagkraften per hammare överstiger 50 kJ och när den använda värmeeffekten överstiger 20 MW,
 - c) genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 bruttoton stål per timme.
- 2.4 Järn- och stålgiuterier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.
- 2.5 Anläggningar
 - a) för produktion av icke-järnmetaller utifrån malmer, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer,
 - b) för smältning, inklusive framställning av legeringsmetaller, av ickejärnmetaller inklusive återvinningsprodukter, (färskning, formgjutning etc.) med en smältningskapacitet som överstiger 4 ton per dygn för bly och kadmium eller 20 ton per dygn för övriga metaller.
- 2.6 Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster som använder en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadet har en volym som överstiger 30 m³.

3. Mineralindustri

- 3.1 Anläggningar för produktion av klinker (cement) i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn, eller av kalk i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn.
- 3.2 Anläggningar för produktion av asbest och för tillverkning av asbestbaserade produkter.
- 3.3 Anläggningar för produktion av glas inklusive sådana som är avsedda för tillverkning av glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.
- 3.4 Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive sådana för tillverkning av mineralull, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.
- 3.5 Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn, och/eller en ugnskapacitet som överstiger 4 m³ och med en sättningsdensitet på mer än 300 kg per m³.

4. Kemisk industri

Produktion enligt verksamhetskategorierna i punkt 4 avser tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges i punkt 4.1 – 4.6 där tillverkningen omfattar kemiska reaktioner och sker i industriell skala.

⁽¹⁾ De materiella kraven i direktiv 88/609/EEG för befintliga anläggningar skall fortsätta att gälla till och med den 31 december 2003.

- 4.1 Kemiska fabriker för framställning av kemiska, organiska produkter som t.ex.
- kolväten, (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska),
 - syrenehållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar, acetater, etrar, peroxider, epoxihartser,
 - svavelnehållande organiska föreningar,
 - kväveinhållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, nitroföreningar, nitriler, cyanater, isocyanater,
 - fosfororganiska föreningar,
 - halogenerade kolväten,
 - metallorganiska föreningar,
 - basplaster och andra polymerer (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa),
 - syntetgummi,
 - färgämnen och pigment,
 - ytaktiva ämnen och tensider.
- 4.2 Kemiska fabriker för framställning av oorganiska baskemikalier och andra organiska ämnen såsom
- gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylklorid (fosgen),
 - syror, kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrighet,
 - baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid,
 - salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silvernitrat,
 - icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid.
- 4.3 Kemiska anläggningar för framställning av gödselmedel baserade på fosfor, kväve eller kalium.
- 4.4 Kemiska anläggningar för framställning av bekämpningsmedel.
- 4.5 Kemiska anläggningar med kemisk eller biologisk tillverkning av läkemedel.
- 4.6 Kemiska anläggningar för framställning av sprängämnen.
- 5. Avfallshantering**
- Utän att detta påverkar artikel 11 i direktiv 75/442/EEG och artikel 3 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall⁽¹⁾:
- 5.1 Anläggningar för omhändertagande eller återvinning av farligt avfall som avses i artikel 1.4 i direktiv 91/689/EEG såsom dessa definieras i bilagorna II A och II B (operationerna R 1, R 5, R 6, R 8 och R 9) i direktiv 75/442/EEG och i rådets direktiv 75/439/EEG, av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor⁽²⁾ med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn.
- 5.2 Anläggningar för förbränning av kommunalt avfall som det definieras genom rådets direktiv 89/369/EEG av den 8 juni 1989 om minskning av luftförorening från nya kommunala avfallsförbränningsanläggningar⁽³⁾ och rådets direktiv 89/429/EEG om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar⁽⁴⁾, med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme.
- 5.3 Anläggningar för omhändertagande av icke-farligt avfall som det definieras i bilaga II A i direktiv 75/442/EEG under rubrikerna D8, D9, med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn.
- 5.4 Avfallsdeponier som tar emot mer än 10 ton per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avfallsdeponier för inert avfall.
- 6. Annan verksamhet**
- 6.1 Industriella anläggningar för
- framställning av pappersmassa av trä eller andra fibrösa material,
 - framställning av papper och papp där produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn.
- 6.2 Anläggningar för förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller för färgning av fibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn.
- 6.3 Garverier för en produktion av mer än 12 ton produkter per dygn.

⁽¹⁾ EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 94/31/EEG (EGT nr L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽²⁾ EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽³⁾ EGT nr L 163, 14.6.1989, s. 32.

⁽⁴⁾ EGT nr L 203, 15.7.1989, s. 50.

- 6.4 a) Slakterier för en produktion baserad på en slaktvikt som överstiger 50 ton per dygn.
- b) Framställning av livsmedel med beredning och behandling av
- animaliska råvaror (förutom mjölk) för en produktion av mer än 75 ton produkter per dygn,
 - vegetabiliska råvaror för en produktion av mer än 300 ton produkter per dygn (kvartalsmedelvärde).
- c) Framställning av mjölkprodukter baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (kvartalsmedelvärde).
- 6.5 Anläggningar för animaliskt avfall för en produktion baserad på mer än 10 ton råvara per dygn.
- 6.6 Anläggningar för djurhållning av fjäderfä eller svin, vilka anläggningar förfogar över mer än
- a) 40 000 platser för fjäderfä,
 - b) 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg) eller
 - c) 750 platser för suggor.
- 6.7 Anläggningar som är avsedda för ytbehandling av material, föremål eller produkter och som använder organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bestrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukning av lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 t/år.
- 6.8 Anläggningar för framställning av kol (hårt kol) eller av grafitelektroder genom bränning eller grafitisering.
-

*BILAGA II***FÖRTECKNING ÖVER DE DIREKTIV SOM AVSES I ARTIKLARNA 18.2 OCH 20**

1. Direktiv 87/217/EEG om att hindra och minska asbestförorening i miljön
2. Direktiv 82/176/EEG om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från kloralkaliindustrin
3. Direktiv 83/513/EEG om gränsvärden och kvalitetsmål för kadmiumutsläpp
4. Direktiv 84/156/EEG om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från andra källor än kloralkaliindustrin
5. Direktiv 84/491/EEG om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av hexaklorcyclohexan
6. Direktiv 86/280/EEG om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG, senast ändrat genom direktiv 88/347/EEG och 90/415/EEG om ändring av bilaga II i direktiv 86/280/EEG
7. Direktiv 89/369/EEG om förhindrande av luftförorening från nya kommunala avfallsförbränningsanläggningar
8. Direktiv 89/429/EEG om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar
9. Direktiv 94/67/EEG om förbränning av farligt avfall
10. Direktiv 92/112/EEG om åtgärder för harmonisering av programmen för att minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från titandioxidindustrin
11. Direktiv 88/609/EEG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar, ändrat genom direktiv 94/66/EG
12. Direktiv 76/464/EEG om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö
13. Direktiv 75/442/EEG om avfall, ändrat genom direktiv 91/156/EEG
14. Direktiv 75/439/EEG om omhändertagande av spilloljor
15. Direktiv 91/689/EEG om farligt avfall

*BILAGA III***ORIENTERANDE FÖRTECKNING ÖVER DE VIKTIGASTE OCH FÖRORENANDE ÄMNEN
SOM OBLIGATORISKT SKALL BEAKTAS OM DE ÄR RELEVANTA FÖR FAST-
STÄLLET AV GRÄNSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP****LUFT**

1. Svaveldioxid och andra svavelföreningar
2. Kväveoxider och andra kväveföreningar
3. Kolmonoxid
4. Flyktiga organiska föreningar
5. Metaller och deras föreningar
6. Stoft
7. Asbest (partiklar, fibrer)
8. Klor och dess föreningar
9. Fluor och dess föreningar
10. Arsenik och dess föreningar
11. Cyanider
12. Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena eller mutagena egenskaper eller via luften kan påverka fortplantningen
13. Polyklorerade dibenso-p-dioxiner och polyklorerade dibensofuraner.

VATTEN

1. Organiska halogenföreningar och ämnen som kan bilda sådana föreningar i vattenmiljö
 2. Organiska fosforföreningar
 3. Organiska tennföreningar
 4. Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena och mutagena egenskaper eller via vattenmiljön kan påverka fortplantningen eller fortplantningen i vattenmiljö
 5. Svårnedbrytbara kolväten och svårnedbrytbara och bioackumulerbara organiska, toxiska ämnen
 6. Cyanider
 7. Metaller och deras föreningar
 8. Arsenik och dess föreningar
 9. Biocider och växtskyddsmedel
 10. Suspenderande ämnen
 11. Ämnen som orsakar eutrofiering (i synnerhet nitrater och fosfater)
 12. Syretärande ämnen (mätbara med hjälp av parametrar som t.ex. BOD och COD)
-

BILAGA IV

Överväganden som skall göras generellt och i enskilda fall vid fastställande av vad som är bästa tillgängliga teknik i enlighet med artikel 2.11, varvid hänsyn skall tas till nyttan med en åtgärd och till kostnaden för den liksom till försiktighetsprincipen och till principen om förebyggande åtgärder.

1. Användning av avfallssnål teknik
 2. Användning av ämnen som är mindre farliga
 3. Främjande av återvinning och återanvändning av utsläppta ämnen som används i processen och, i förekommande fall, av avfall
 4. Jämförbara processer, utrustning eller driftsätt som med framgång har provats ut i industriell skala
 5. Tekniska framsteg och utvecklingen av vetenskapliga kunskaper
 6. Beskaffenhet, effekt och mängd på berörda utsläpp
 7. Datum för nya eller befintliga anläggningars igångsättning
 8. Erforderlig tid för att installera bästa tillgänglig teknik
 9. Hushållning med råvaror (inklusive vatten) och energieffektivitet
 10. Behovet att förebygga eller minimera den samlade miljöpåverkan som utsläppen innebär eller riskerar att innebära
 11. Behovet att förebygga olyckor och att minska deras miljökonsekvenser
 12. Upplysningar som offentliggörs av kommissionen i överensstämmelse med artikel 16.2 eller av internationella organisationer
-